

اثرات تعطیلات زمستانه مدارس را بررسی شد

آموزشی زیرتبیغ

تعطیلات

صفحه ۲



ریزش ۴۰ درصدی مسافران هواپیما در چهار سال **حسرت پرواز** صفحه ۲



نگاهی به گیشه‌های سینما در سال ۱۴۰۴

فرصت‌هایی که از دست رفت

صفحه ۲



الزامات بودجه ۱۴۰۵ را بررسی شد

کلید اقتصاد در دستان سیاست خارجی؟

صفحه ۲

اسبغهار

یکشنبه ۳ اسفند ۱۴۰۴
۴ رمضان ۱۴۴۴
۲۲ فوریه ۲۰۲۴
سال بیستم
شماره ۶۱۲۶
۸ صفحه
۲۰۰۰ تومان

خطر جنگ در خلیج فارس نزدیک تر شد؟

تلاش میانجی‌ها برای

جلوگیری از جنگ

در حالی که با افزایش ورود تجهیزات نظامی به منطقه، احتمال حمله آمریکا به ایران هر روز بیشتر به نظر می‌رسد، متحدان واشنگتن در خلیج فارس که سال‌هاست میزبان پایگاه‌های نظامی آمریکا هستند، نسبت به تشدید تنش‌ها نگرانند و در حال تلاش برای متوقف کردن این روند هستند. این کشورها خود را در معرض واکنش احتمالی ایران می‌بینند.

رهبران عرب و کشورهای حوزه خلیج فارس با دیدن افزایش چشمگیر نیروهای نظامی آمریکا به این نتیجه رسیده‌اند که حمله و تلاش برای تغییر حکومت در ایران می‌تواند به پیامدهای ژئوپلیتیکی خطرناک و گسترده‌ای منجر شود.

به گزارش اقتصادنیوز الدار ممدوف در ریسپانسیبیل استیت گرفت نوشت: ابعاد بسیج نظامی آمریکا خیره‌کننده توصیف می‌شود. گزارش‌ها نشان می‌دهد که دست‌کم ۱۰۸ هواپیمای سوخت‌رسان در حال استقرار در منطقه فرماندهی مرکزی آمریکا هستند. به گفته مقامات نظامی، شرایط به‌گونه‌ای است که حملات ممکن است هر لحظه آغاز شوند. این سطح از آمادگی نشان می‌دهد که نه‌تنها عملیات ممکن است قریبالوقوع باشد، بلکه احتمال دارد که جنگی طولانی‌مدت، و نه صرفاً یک حمله محدود، مانند حملات گذشته به سایت‌های هسته‌ای ایران آغاز شود.

در میان ناظران منطقه‌ای، نوعی حس اجتناب‌ناپذیری شکل گرفته است. در حقیقت با توجه به حجم این آماده‌سازی‌ها، عقب‌نشینی برای دونالد ترامپ بدون از دست دادن اعتبار سیاسی بسیار دشوار خواهد بود.

شرح در صفحه ۲

در آستانه برگزاری جشن گلریزان ستاد دپه کشور اتمام‌شد

کمک پنج میلیارد تومانی

رهبر انقلاب برای

آزادی زندانیان

نیازمند

صفحه ۲

سرمقاله

سعید پای بند



مسقط در میانه میدان؛ وقتی یک عکس، پیام جنگ و صلح را هم‌زمان مخابره می‌کند

در سیاست خارجی، همیشه بیانیه‌ها تعیین‌کننده نیستند؛ گاهی یک تصویر، معادلات را بازتعریف می‌کند. انتشار تصویری از بدر البوسعیدی در کنار ترامپ، در شرایطی که واشنگتن از «ضرب‌الاجل» برای توافق با ایران سخن می‌گوید، دقیقاً از همین جنس است؛ تصویری که هم بی‌تهدید می‌دهد و هم نشانی از باز بودن روزنه‌ای برای گفت‌وگو دارد.

در هفته‌هایی که تحلیل‌ها—از جمله گزارش‌هایی در The Wall Street Journal—از سناریوهای «حمله محدود» به تأسیسات هسته‌ای ایران سخن گفته‌اند، حضور دیپلمات ارشد عمان در واشنگتن حامل پیامی متفاوت است: هنوز همه پل‌ها خراب نشده‌اند. این همان دوگانه‌ای است که سیاست امروز آمریکا را شکل می‌دهد؛ نمایش قدرت در صحنه عمومی و فعال نگه داشتن کانال‌های ارتباطی در پشت صحنه. عمان در سال‌های گذشته نشان داده که در بزنگاه‌های حساس، نقش «میانجی قابل اعتماد» را ایفا می‌کند. از گفت‌وگوهای محرمانه‌ای که به توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ انجامید تا تبادل پیام‌ها در دوره‌های اوج تنش، مسقط همواره کوشیده است از تبدیل بحران به درگیری جلوگیری کند. اکنون نیز به نظر می‌رسد این کشور بیش از آنکه در حال مذاکره بر سر یک توافق جامع باشد، در حال مدیریت تنش و جلوگیری از خفای محاسباتی است. راهبرد شناخته‌شده ترامپ، ترکیب فشار و پیشنهاد مذاکره، بار دیگر در حال بازتولید است. خروج او از برنامه و گذشته و اعمال سیاست «فشار حداکثری» نشان داد که تهدید، بخشی از ابزار چانه‌زنی اوست.

ادامه در صفحه ۲

خبر

مسعود پزشکیان:

باید زخم‌های ایجاد شده را ترمیم کنیم

مسعود پزشکیان در جمع مدال‌آوران پارالمپیک، ضمن قدرتی از افتخارآفرینی قهرمانان کشور تأکید کرد: دولت با تمام توان در کنار شما خواهد بود و علیرغم تمام گرفتاری‌ها، مشکلات و ناچوانمردی‌هایی که برای ما ایجاد کرده‌اند، با کمک به وحدت جامعه بر همه این‌ها غلبه خواهیم کرد. به گزارش ایستا، مسعود پزشکیان عصر امروز (شنبه دوم اسفند ماه) در آیین تجلیل از مدال‌آوران پارالمپیک، در ابتدای سخنان خود ضمن گرمیادداشت یاد بنیان‌گذار انقلاب و شهیدان و آرزوی طول عمر با عزت و برکت برای مقام معظم رهبری، اظهار کرد: خوشحال هستم که در این ماه مبارک خدمت شما افتخار آفرینان کشورمان رسیده و اعلام می‌کنم که در خدمت شما عزیزان بوده، هستم و خواهم بود و هر تلاشی برای آنکه بتوانیم بستر را برای این مبارزه جاتانه‌ی شما، جهت رشد و سربلندی ایران‌مان آماده کنیم، کوتاهی نخواهیم کرد.

وی با اشاره به روحیه قهرمانان پارالمپیکی افزود: نگاهی که به قله‌ها و به عزت و سربلندی است، در مقابل هیچ محدودیتی سر خم نمی‌کند، چنین روحیه‌ای و باوری و یک چنین انسان‌هایی که به تمام محدودیت‌ها پشت کرده و تلاش می‌کنند به قله‌های دست پیدا بکنند، برای ما بسیار پر ارزش و درسی است برای دیگر انسان‌هایی است که زندگی می‌کنند؛ انسان‌هایی که باور دارند و با تمام وجود تلاش خود را برای عزت و سربلندی کشور می‌کنند. این برای ما باعث افتخار است.

تأکید بر رفع کمبودها و تسهیل مسیر قهرمانان

پزشکیان ضمن تأکید بر مسئولیت دولت در قبال ورزشکاران تصریح کرد: ما با تمام وجود تلاش خواهیم کرد که تا تمام کمبودهایی که برای شما ورزشکاران وجود دارد، برای شما از بین ببریم و در این رابطه کوتاهی نخواهیم کرد. بنده امیدوارم خداوند به ما کمک کند تا شرمنده شما عزیزان نشویم. تلاش خواهیم کرد که بستر را برای روند کار شما با سرعت و قدرت آماده کنیم.
در مقابل فشارها و ناچوانمردی‌ها سر خم نخواهیم کرد

پزشکیان ضمن اشاره به شرایط کشور گفت: ما تا پای جان برای ایرانمان تلاش خواهیم کرد. ما در دولت، علیرغم تمام کمبودهایی که وجود دارد و با تمام مشکلاتی که هست و فشارهای که ایجاد می‌کنند و با تمام نامردی‌ها و ناچوانمردی‌هایی که وجود دارد، تلاش خواهیم کرد تا به حول قوه الهی و با کمک به وحدت جامعه، برهمگی مشکلات غلبه کنیم. ما نیز در مقابل این مشکلات سر خم نخواهیم کرد و تلاش خواهیم کرد تا برای کشور عزت و سربلندی خلق کنیم. تا زمانی‌که جان در بدن داریم و نفس می‌کشیم، برای کشورمان جانفشانی خواهیم کرد. برای این مهم در دولت پیمان بسته و تلاش خواهیم کرد در مقابل هیچک از این سختی‌ها سر خم نکنیم.

ضرورت ترمیم زخم‌ها و تقویت وحدت ملی

رئیس جمهوری ضمن تأکید بر همبستگی اجتماعی اظهار کرد: بر فرض اینکه دنیا با ناچوانمردی و قدرتی‌ها ایستاده‌اند تا ما را مجبور کنند که در مقابلشان سر خم کنیم؛ اما بدانند که همانگونه که شما در مقابل سختی‌ها سر خم نکرده‌اید، ما نیز در مقابل این مشکلات سر خم نخواهیم کرد. علیرغم تمام گرفتاری‌ها و مشکلاتی که برای ما ایجاد کرده‌اند و علیرغم زخم‌هایی که در جامعه به وجود آوردند، ما باید این زخم‌ها را ترمیم کنیم.

وی خاطر‌نشان کرد: ما یک ملت هستیم و باید با هم یک‌واحد باشیم و در مقابل همه این سختی‌های پایستیم و اختلافات و مشکلات خود را کنار بگذاریم. باید با هم باشیم و باید این زخم‌هایی ایجاد شده را ترمیم کنیم.

وی در پایان گفت ما در توان خودمان در مقابل کاستی‌ها و نقص‌هایی که وجود دارد، تلاش خواهیم کرد که از بین ببریم و امیدواریم که بتوانیم بر این مشکلات غلبه کنیم. امیدوارم شما عزیزان نیز در این مسیر همچنان که تاکنون غرورآفرین بوده‌اید، همچنان مسیر را ادامه دهید.

ترامپ و عدول از وعده «پایان جنگ‌های بی‌پایان» با حمله به ایران؟

در جهان خاتمه دهد و فارغ از میزان درستی و کیفیت این ادعا، آغاز جنگی با این ابعاد در منطقه‌ای آشوب‌زده بخش‌های اعتماد جهان به ایالات متحده آمریکا را نابود خواهد ساخت.

با آغاز شلیک هر موشک بخشی از بدنه رای ترامپ هم با آن فرو خواهد ریخت و این برای سناتورهای جمهوری‌خواهی که قرار است امسال از مردم برای ورود به سنا و مجلس نمایندگان رای بگیرند، کابوسی بزرگ است. براساس آراء دیگر ره‌فشارشناسی انتخاباتی آمریکا در سال گذشته میلادی می‌توان دریافت، حامیان و پایگاه رای ترامپ چندان یک‌دست نیست و از دستکم دو طیف متنوع در دو سر این پایگاه قرار دارند؛ گروهی مانند سناتور لینکلن ای‌اچ گراهام طرفدار سرسخت گریته نظامی و قدرت هستند و گروه دیگر از رای‌دهندگان همان ملی‌گرایان طرفدار «اول آمریکا» هستند که وعده عدم درگیری با هیچ کشوری آن‌ها را به پای صندوق رای و حمایت از ترامپ گذاشتند. حال اگر ترامپ به سمت گروه نخست کشیده شود، عمده طرفداران خود در گروه دوم را از دست خواهد داد.

تبعات حمله به ایران در بعد اقتصادی همانگونه که اشاره شد نمی‌تواند موضوعی محدود تلقی شود از آن رو که خاورمیانه حتی اگر ترامپ مدعی باشد که نیست همچنان یکی از کانون‌های اصلی عرضه انرژی جهان است و هرگونه بی‌ثباتی گسترده در این منطقه می‌تواند قیمت نفت را افزایش دهد و این افزایش در کنار هزینه‌های نظامی جنگ، زندگی مصرف‌کنندگان و شهروندان آمریکا را تحت تاثیر قرار خواهد داد و این دقیقاً در خلاف جهت شعارهای اقتصادی ترامپ است. آغاز جنگ جدید از هر منظر و نظرگاهی به معنای خلف وعده ترامپ است و در این میان گرچه موافقان او معتقدند جنگ‌های طولانی و اشغال زمینی منظور دونالد ترامپ بوده و نه حملات محدود و بازدارندگی باید از طریق قدرت صورت گیرد اما این میدانی که آن‌ها برای رئیس‌جمهور آمریکا تعریف کرده‌اند تا در آن پای کارآزاد، مهم‌تر از آن است که بتوان مشخص کرد کارزار ای محدود خواهد بود یا جنگی تمام عیار و طولانی و گسترده.

تجربه حمله به افغانستان و عراق و سوریه و لیبی هریک به نوعی نشان داده‌اند که عملیات‌های محدود می‌توانند به درگیری‌های ممتد تبدیل شود. از این رو تصور «حمله محدود و کنترل‌شده» ممکن است با واقعیت میدانی گسترده و کنترل نشده تغییر یابد.

در نهایت روزها و هفته‌های اخیر آزمون و سنگ محک خوبی برای آزمون رئیس‌جمهور آمریکا در میدان عمل به وعده‌های انتخاباتی و دکترین راهبردی خود است تا مشخص شود؛ مخالفت با جنگ و درگیری واقعا بخشی از نگاه و تفکر وی است یا ابزاری موقت برای حمله با بهانه‌های سیاسی علیه اسلاف خود. ماهیت، کیفیت و دامنه اقدامات آتی ترامپ در منطقه و تصمیم نهایی او گرچه تا لحظه تنظیم این گزارش مشخص نیست اما آنچه مسلم است، هرگونه تغییر در سطح تنش میان تهران و واشنگتن نه تنها بر سیاست داخلی آمریکا بلکه بر امنیت منطقه‌ای و اقتصاد جهانی نیز تاثیر مستقیم خواهد گذاشت.



منطقه استراتژیک خاورمیانه تحمیل خواهد کرد، مهار تورم را به عنوان وعده اقتصادی او به مردم آمریکا با شکست روبرو خواهد کرد؛ از آن رو که هرگونه التهاب در بازار انرژی و نفت و افزایش در آن، به صورت دومینویی بازارهای مالی دیگر را هم متاثر کرده و بر اقتصاد آمریکا که قرار است هزینه جنگی تازه را متقبل شود؛ اثرات منفی خواهد گذاشت.

پیامدهای داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی جنگ‌طلبی ترامپ

آغاز هر نوع درگیری نظامی با ایران، به جنگ تمام عیار منطقه‌ای تبدیل خواهد شد و این مشخص‌ترین نتیجه چنین جنگی است. نتیجه‌ای که نشان می‌دهد ترامپ در منطقه خاورمیانه هم با حمله نظامی علیه ایران، باز هم به نوعی دیگر با سیاست‌های اعلامی و اعمالی خود در تعارض است.

ایالات متحده آمریکا سال گذشته شاهد یکی از بزرگترین قراردادهای تجاری خود با کشورهای منطقه بود، رقم‌های نجومی قراردادهایی که ترامپ در عربستان و قطر تنظیم و امضا کرد، بیش از هر چیز برای تسخیر نیازمند ثبات در غرب آسیا است. از این رو برای بسیاری از کشورهای منطقه هم این پرسش احتمال بسیار پیش آمده که این قراردادها و همکاری‌های تجاری در صورت آغاز جنگ منطقه‌ای در این کشورها چه سرنوشتی پیدا خواهند کرد؟ پرسشی که پاسخ تلخ آن یکی از مهمترین دلایل تقلای کشورهای منطقه برای پیشگیری از هر نوع بحران قابل ارزیابی است.

آغاز جنگ علیه ایران با آگاهی از این مهم که چنین درگیری محدود نمانده و به تصریح «امیرسعید ابروانی» سفیر و نماینده دائم ایران در سازمان ملل متحد به این معناست که کلیه پایگاه‌ها، تأسیسات و دارایی‌های نیروی متخاصم در منطقه، اهداف مشروع تلقی خواهند شد. در تضادی آشکار با آن چیزی است که ترامپ سال گذشته در سفر به عربستان و قطر آن را امضا کرد؛ انتخاب تنش به جای ثبات.

تبعات تنش نظامی با ایران در عرصه بین‌المللی هم می‌تواند به نوعی سیاست‌های متناقض ترامپ را در مقایسه با ادعای مصلح بودن وی آشکار کند. رئیس‌جمهور آمریکا مدعی است توانسته به هشت جنگ

منابع انسانی، نظامی، مالی و حتی سیاسی آمریکا نباید در کشورهای دیگر به ویژه مناطق دور از آمریکا صرف شود. بر همین مبنا بود که شعار انتخاباتی خود در دور دوم را «اول آمریکا» تعریف و بر اساس این تعریف مقرر کرد که هزینه امنیت کشورهای دیگر به ویژه کشورهای اروپایی را خود آن‌ها باید بپردازند، آمریکا تمایلی برای ادامه بازی در نقش پلیس جهان ندارد و تمرکز اصلی سیاست‌ها باید بر اقتصادی داخلی باشد.

ترامپ با شعار بازگرداندن سربازان آمریکا از غرب آسیا وارد کاخ سفید شد و عدم ورود به جنگ جدید در مناطق مختلف جهان را به یکی از دستاوردهای خود در دوران نخست ریاست جمهوری تبدیل کرد. ترامپ بین سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱ از وقوع درگیری مستقیم با هر کشوری به ویژه ایران اجتناب کرد و حتی سرنگونی پهپاد این کشور توسط نیروهای ایرانی در آب‌های ایران هم این اصل را برهم نزد و گرچه سیاست فشار حداکثری همزمان با خروج از برجام و گسترش تحریم‌های ادامه یافت اما این تنش‌ها به جنگ نظامی مستقیم و مستمر تبدیل نشد.

اعزام ناوها و نیروها به غرب آسیا در دو ماه گذشته در حالی از سوی ترامپ «زریبا» و «عظیم» توصیف شد که بارها «جو بایدن» رئیس‌جمهور پیشین آمریکا را به دلیل استمرار حضور نظامی آمریکا در سوریه و حتی حمایت از اوکراین مورد انتقاد و توهین قرار داده و حتی مدعی شده بود که اگر او رئیس‌جمهور بود، جنگ اوکراین اساساً رخ نمی‌داد. پایان درگیری؛ مهمترین وعده او پس از همه این ادعاها بود و به نظر می‌رسد در دومین سال ریاست جمهوری خود در دور دوم و با آغاز درگیری تازه با ایران، نمی‌تواند بر سر وعده‌های خود بایستد و این وعده‌ها را دیگر نباید راهبردی بلکه بخشی از تاکتیک‌های او برای به دست آوردن رای مردم تحلیل کرد.

در نهایت واقعیت آن است که ترامپ با آغاز هرگونه حمله چه محدود و چه گسترده، با گفتمان اعلامی خود تعارض پیدا می‌کند، از سوی دیگر با آغاز این درگیری که به قطع محدود و سریع نخواهد بود؛ انتقادات تند پیشین وی به روسای جمهور سابق و اسبق این کشور، مانند بومرنگی به خود او باز خواهد گشت و در نهایت وعده اول بودن آمریکا با توجه به شرایط اقتصادی که جنگ بر

تهدیدهای مکرر به «اتفاقات خیلی بد» علیه ایران، همزمان با اعزام ناوها و جنگنده‌های آمریکا به غرب آسیا، یک پرسش بنیادین را به صدر تحلیل‌ها بازگردانده است؛ آیا دونالد ترامپ در آستانه عبور از مهم‌ترین ستون گفتمانی خود یعنی پایان جنگ‌های بی‌پایان و اول آمریکا قرار دارد، یا نمایش قدرت نظامی صرفاً اهرمی برای چانه‌زنی در مذاکراتی تازه است؟

به گزارش خبرنگار سیاست خارجی ایرنا، «اتفاقات خیلی بد» یا حمله نظامی به ایران، مصرع تکرار شونده سخنان رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا در دو ماه گذشته بوده است؛ یعنی از آغاز اعزام ناوها، نیروها و جنگنده‌های آمریکا به غرب آسیا. احتمال اقدام سخت علیه ایران در ساعات گذشته در حالی افزایش یافته است که یکی از مهمترین پرسش‌ها در منطقه، جهان و نیز در داخل آمریکا این است که آیا «دونالد ترامپ» در اندیشه آغاز یک نزاع جدید و البته بسیار بزرگ و پرریسک در خاورمیانه است؟ یا تجهیزات عظیم ارسال شده به منطقه تنها برای گرفتن امتیاز بیشتر از ایران در مذاکرات جدید آغاز شده است؟

به نظر می‌رسد پاسخ به این پرسش از سوی نزدیک‌ترین مشاوران و معاونان وی هم امکان‌پذیر نیست از آن رو که پیش‌بینی ناپذیری اصل اساسی و مهم تصمیم‌گیری‌های رئیس‌جمهور آمریکا در یک سال اخیر بوده است. با این همه اما اگر بر مبنای واقعیت در میدان پاسخ به پرسش بالا را مثبت اعلام و درباره احتمال حمله‌ای سخن بگوییم؛ پرسش مهمتر این خواهد بود که چنین حمله‌ای با توجه به تبعات غیرقابل پیش‌بینی و البته بزرگ آن، تا چه اندازه در راستای گفتمان راهبردی ترامپ، گفته‌های تاریخی وی و نیز منافع داخلی آمریکاست؟

آیا شخصی که سال‌ها روسای جمهور سابق آمریکا

را متهم به راه‌اندازی جنگ‌های بی‌پایان در غرب آسیا کرده بود و سال ۲۰۱۶ با شعار «پایان دادن به جنگ‌های بی‌پایان» وارد کاخ سفید شد، در حال بازتعریف یا حتی عبور و عدول از این سیاست خود در دور دوم ریاست جمهوری خود است؟ پرسشی که اهمیت آن تنها در یک فراموشی خواسته یا ناخواسته شعارهای انتخاباتی یک رئیس‌جمهور محدود و خلاصه نمی‌شود، بلکه تردیدهای جدی درباره اجرای سیاست «اول آمریکا» که مهمترین شعار ترامپ در دور دوم بود را به وجود می‌آورد.

بومرنگ عراق ۲۰۰۳، نشانه‌های چرخش دکترین

ضدجنگ ترامپ

«اشتباه فاجعه‌بار» توصیفی است که رئیس‌جمهور آمریکا از حمله نظامی این کشور در سال ۲۰۰۳ به عراق داشت و با شدیدترین لحن ممکن روسای جمهور پیشین آمریکا را در یکی از سخنرانی‌های انتخاباتی خود در سال ۲۰۱۶ مورد حمله قرار داد چون معتقد بود این حمله بر مبنای اطلاعات نادرست انجام شد، پیامد آن بی‌ثباتی گسترده در منطقه بود، منطقه را به آشوب کشاند و زمینه رشد گروه‌های افراطی را فراهم کرد.

ترامپ نه تنها عراق بلکه دخالت نظامی در لیبی و سوریه را موجب گسترش ناامنی می‌دانست و باراک اوباما را بارها به همین دلیل مورد انتقادات شدید قرار داد و تلاش کرد خود را چهره‌ای توصیف کند که از اساس مخالف تغییر نظام‌های سیاسی در جهان و به ویژه منطقه غرب آسیا است. مبنای راهبرد ترامپ این بود که